

телната власт, именно всичко, каквото е било въ блаженното прѣминало, освѣнъ онова, което думата автономия, може и трѣбва да наумѣва. Нъ широкото право, прѣдоставено на Султана да назначава Главний Управителъ, главнитѣ офицери, гражданскитѣ управители, прѣдсѣдателитѣ на апелативнитѣ сѣдилища, подава възможность на случаи да бѣдѣтъ избрани за тия високи служби хора и извѣнъ мѣстнитѣ жители, хора които да не знаятъ языка, обичаитѣ и нуждитѣ на мѣстото, които да нѣматъ ничто общо съ него, твърдѣ вѣроятно, изборътъ ще пада не защото имѣтъ изискуемитѣ качества, а защото подаватъ най много сгоди (шанси) за че щѣтъ служатъ като слѣпо оръдие на всяко домогвание, за да се парализира правилното управление и за да се разнебитятъ и най харнитѣ учреждения, които бихж ся урядили за тая область. Нъ могатъ ни подмѣтна съгласието на Европейскитѣ сили въ назначението на Главний Управителъ! Охъ! припознатитѣ съперничества, при дребнитѣ амбиций, прѣдъ политикѣтъ на интереситѣ, то си остая така слабо и недѣйствително, чтото Портата както и до сега съ обикновенѣтъ си тактикѣ ще умѣе да го обръща въ полза на своитѣ възглѣдове.

На Главний Управителъ се дава право да прѣдлага на В. Порта кандидати за назначение въ службѣ мютесарифи, на прѣдсѣдатели на апелативнитѣ сѣдове, да назначава по-долнитѣ чиновници на полицията и на жандармериѣтъ, и сѣдитѣ на гражданскитѣ и криминалнитѣ сѣдове, и най послѣ да може, ако би да се случатъ смущения, да призовава въ областята Турски войски. Нъ каква гаранция има, че